



Arrest

nr. 166 530 van 26 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 mei 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PEETERS, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 22 mei 2012 een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 30 juli 2012 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 22 mei 2012 onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Bij arrest nr. 94 176 van 20 december 2012 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 30 juli 2012.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 30 mei 2013 een nieuwe beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 22 mei 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt verzoekers op 16 juli 2013 ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.5. Eveneens op 30 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Deze beslissingen worden verzoekers samen met de eerste bestreden beslissing ter kennis gebracht. De bevelen om het grondgebied te verlaten zijn de tweede en derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.2. Het komt aan de verzoekende partij toe om, wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.3. Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekers op 1 augustus 2014 zijn gerepatrieerd naar hun land van herkomst, Mongolië. Geen enkel voorliggend element wijst erop dat zij zouden zijn teruggekeerd naar België, en de raadsvrouw van verzoekers geeft zulks ook niet aan.

2.4. Ter terechtzitting wordt de raadsvrouw van verzoekers gevraagd welk actueel belang zij, gelet op het gegeven dat zij thans niet meer in België verblijven, nog hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissingen. Hierbij wordt erop gewezen dat een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts betrekking heeft op de aanvrager die in België verblijft en dat na een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing verweerder, gelet op het feit dat verzoekers niet langer in het Rijk verblijven, zou moeten vaststellen dat hij die machtiging tot verblijf niet (langer) kan toekennen (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Eveneens wordt erop gewezen dat de bevelen om het grondgebied te verlaten aldus reeds volledige uitvoering hebben gekregen en bijgevolg ook wat deze beslissingen betreft niet langer een actueel belang blijkt. Verzoekers' raadsvrouw beperkt er zich op dit punt toe te stellen dat verzoekers zich gedragen naar de wijsheid van de voorzitter. De Raad stelt vast dat verzoekers aldus in gebreke blijven aan te tonen dat zij, gelet op hun repatriëring, nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.5. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekers niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

2.6. De Raad stelt in dit verband ook nog vast dat de bevelen om het grondgebied te verlaten weliswaar gepaard gaan met inreisverboden, doch verzoekers in hun inleidende verzoekschrift op geen enkele wijze aangeven dat het beroep ook is gericht tegen deze inreisverboden. Zij stellen enkel op te komen tegen de beslissing genomen inzake hun verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, en betrekken hun uiteenzetting in het verzoekschrift enkel op deze beslissingen. Op geen enkele wijze wordt in het inleidende verzoekschrift ingegaan op de inreisverboden. Er blijkt zodoende niet dat verzoekers ook de inreisverboden hebben willen aanvechten voor de Raad, minstens kan niet anders dan worden vastgesteld dat tegen deze beslissingen geen middel, zoals vereist in artikel 39/78 juncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, wordt aangevoerd.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS